

Det er jo en gennemførelse af en medieaftale, som er lavet mellem alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten. Og det er selvfølgelig i sig selv kedeligt og kritisabelt, men indholdet er desværre også meget kritisabelt.

Her indfører man jo den såkaldte medielicens, som er en overbygning på den gamle licensordning. Den gamle licensordning var en måde at finansiere Danmarks Radio på, hvor man sikrede, at alle, som havde et tv-apparat eller et radioapparat, betalte præcis lige meget for de ydelser, der kom fra Danmarks Radio, og det, der kom på public service-området, uanset hvor meget de tjente – altså en gennemført asocial og urimelig skat, som ramte en række lavtlønsgrupper og folk med lave indkomster meget hårdt. Så har man indføjet en undtagelse om, at der er nogle pensionister med meget lave indkomster, som kan slippe billigere, end alle andre lavindkomstgrupper.

Vi har i Enhedslisten aldrig forstået, hvorfor Danmarks Radio skulle finansieres på den måde og ikke – som tilfældet er med en række andre kulturtilbud, biblioteker og andet – direkte over skatten.

Kl. 11.25

Som om det ikke var galt nok, har man jo i erkendelse af, at vi i dag kan se tv og høre radio på nye teknologisk udviklede apparater – på computere, og nogle siger endda på mobiltelefoner – sagt: Jamen så går det jo ikke; så fungerer det her afgiftssystem ikke, så må vi modernisere det.

Så har man lavet en medielicens, der betyder, at mennesker, som har en computer eller en mobiltelefon, som man er i stand til at se tv på, fremover skal betale medielicens. Og på den måde får man jo ram på den sidste gruppe af de her lavindkomstgrupper, som indtil nu har sagt: Jamen vi har ikke behov for at høre radio og se tv, men vi har behov for at have adgang til internettet, at have computere af en ordentlig kvalitet. De her lavindkomstgrupper får man så for alvor ram på nu, ikke mindst studerende, nu kommer de nemlig også til at betale.

Det vil sige, at oven i at man har en asocial skat, som rammer lavindkomstgrupperne hårdt, har man nu også besluttet sig til, at den skal være teknologifjendsk, sådan at de investeringer, som ikke mindst lavindkomstgrupper har svært ved at foretage i forhold til at følge med i den moderne teknologi, nu skal belægges med en afgift.

Det vil jo ikke mindst ramme f.eks. børnefamilier, som er økonomisk meget dårligt stillede, og som har valgt at sige: Vi kan godt leve sammen med vores børn uden at have tv, men vi synes, den nye teknologi er fantastisk vigtig for vores børns udvikling, vores børns deltagelse i den samfundsmæssige debat, og for at de kan udvikle de samme kompetencer som deres kammerater, der kommer fra økonomisk bedre stillede hjem. Når man så får fat i det, ja, så skal man også til at betale en medielicens for det.

Jeg synes i grunden, at det er skammeligt – ikke at borgerlige partier som Venstre og Konservative går ind for det her, men jeg synes, det er skammeligt, at Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre kan støtte et sådant forslag. Og det bliver ikke mindre skammeligt af, at der fra de samme partier er kommet en klar tilkendegivelse om, at der bestemt ikke skal gives nogen nedsættelse til lavindkomstgrupper ud over til de pensionister, der allerede får det. Det er socialt set en meget, meget skidt ting.

Begrundelsen er jo, at hvis man finansierede det her over skatten, ville man ikke kunne undgå politisk indblanding i Danmarks Radios virksomhed. Det er jo helt fantastisk, når man i den samme medieaftale på en række områder faktisk åbner op for en større mulighed for politisk indblanding i Danmarks Radio, end der allerede eksisterer i dag. Man kan i øvrigt i al stilfærdighed bemærke, at en række politikere jo ikke plejer at holde sig tilbage, når det handler om at blande sig i Danmarks Radios virksomhed.

Selvfølgelig kunne man finansiere Danmarks Radio, ligesom vi finansierer stort set al anden kultur i det her samfund, ved at vi aftaler det i nogle flerårsaftaler og så efterfølgende holder nallerne sådan lidt væk fra det ud fra armslængdeprincippet. Det kunne man godt, hvis man ville, men man vil ikke; man vil opretholde en asocial og teknologifjendsk afgift. Det synes jeg sådan set er rystende.

Der er også andre grunde til at stemme nej til det her forslag. En af dem er, som jeg har nævnt, at man faktisk på en række områder åbner op for, at det fra politisk hold bliver nemmere at lave indgreb i forhold til Danmarks Radios uafhængighed.

Det sidste er hele spørgsmålet om bestyrelsens sammensætning, hvor man har valgt at sige, at det ikke er så godt, at aktive politikere indgår i Danmarks Radios bestyrelse; det må høre op. Det hører så op, hvad angår folketingsmed-